

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Русе , 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ в закрито заседание на
тринадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател:	Мария Велкова
Членове:	Антоанета Атанасова Боян Войков

като разгледа докладваното от Антоанета Атанасова Въззивно гражданско
дело № 20214500500240 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по постъпила от Д. Ц. Г. от гр. Русе заявление /частна жалба/ вх.
рег. № 3361/4.03.2021 г. по изп. дело № 20178320400498 на ЧСИ Ив. Х., рег. № 832 на
КЧСИ срещу насочване на изпълнението срещу недв. имот, находящ се в гр.
***** за който жалбоподателката твърди, че представлява нейното единствено
жилище и поради това се явявал несеквестрируем. Развива подробни съображения, че
имотът макар и да е с предназначение офис/ателие се ползва от нея за жилищни нужди
и следва да бъде считан за жилищен. Позовава се на измененията в ЗУТ, конкретно
нормите на чл. 29 и чл. 29 а ЗУТ. Заявява, че в случай че съдебният изпълнител не спре
или не прекрати публичната продан на описания имот подаденото от нея заявление
следва да се счита за частна жалба против отказа му.

В законоустановения срок по чл. 436, ал. 3 ГПК са депозирані възражения от
взискателя „Банка ДСК“ АД, в които се взема становище за недопустимост, евентуално
за неоснователност на жалбата по подробно изложени съображения. Прави се искане
жалбата да се отхвърли като процесуално недопустима, а в случай че съдът я намери за
допустима се прави искане тя да не се уважава.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите, изложени в жалбата, в
постъпилите писмени възражения и в мотивите на съдебния изпълнител и

доказателствата по делото, в това число с приложеното копие от изпълнително дело № 20178320400498, намира за установено от фактическа страна следното:

Изпълнителното производство е образувано по молба на „Банка ДСК“ АД срещу Д. Ц. Г. за парични задължения въз основа на изпълнителен лист на 30.01.2017 г. по ЧГД № 399/2017 г. на РРС и заповед за изпълнение № 254/30.01.2017 г. по чл. 417 ГПК.

По искане на вискателя изпълнението е насочено срещу процесния недв. имот, находящ се ***** след успешно проведен от него отменителен иск, като с влязло в сила на 29.04.2020 г. решение е обявена за относително недействително спрямо Банката, извършената от Д. Ц. Г. продажба на този имот на Е. Г.. Наложена е възбрана, вписана в СВ Русе на 6.11.2020 г. На длъжницата е изпратена ППИ, с която съдебният изпълнител я уведомява за наложената възбрана, както и че на 4.12.2020 г. ще пристъпи към опис на имота. Съобщението е получено от В.Ц., находяща се на същия адрес на 4.11.2020 г. На посочената в призовката дата съдебният изпълнител е посетил адреса на длъжницата, на който имало поставена бележка, че жилището е под карантина. Съставил е протокол за извършеното действие. Насрочил е нов опис на 5.02.2021 г., за което отново уведомил длъжницата и приобретателя на имота – Е. Г.. На посочената дата след осигурен вече достъп до имота, в присъствието на жалбоподателка в настоящото производство, съдебният изпълнител описал процесния имот и определил ден за предявяване на оценката – 19.02.2021 г. На тази дата оценката на вещото лице е депозирана по изп. дело и изпратена на длъжницата като е получена от нея на 24.02.2021 г. С подаденото от нея заявление /частна жалба/ вх. рег. № 3361/4.03.2021 г. е оспорена определената от вещото лице оценка. Впоследствие със заявление вх. рег. № 4833/29.03.2021 г. дл. Д.Ц. е уведомила ЧСИ, че с оглед обстоятелството, че е подала жалба против изнасянето на публична продан на единственото ѝ жилище, оттегля искането си за назначаване на повторна експертиза. Към настоящия момент по изп. дело липсват данни да е насрочвана публична продан на процесния недв. имот, респ. да е постановен отказ от страна на съдебния изпълнител да я спре или прекрати.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК длъжникът е легитимиран да обжалва насочването на изпълнението към имущество, което счита за несеквестируемо. Според т. 1 на ТР 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество, а не изпълнителното действие, което нарушава (несъвместимо е с) несеквестируемостта. Насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестируемост (пълна или частична) на запорирано или възбранено имущество за събиране на определено парично вземане. По такава жалба съдът е длъжен да се

произнесе секвестрируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. Според същото тълкувателно решение срокът за обжалване при насочване на изпълнението върху вещь започва да тече от връчването на съобщението за насочване на проданта, но е посочено, че преждевременно подадената жалба с оплаквания за насочване на изпълнение към несеквестрируемо имущество следва да бъде разгледана от съда.

Предвиди това, настоящият състав намира, жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима. Същата изхожда от процесуално легитимирано лице, имащо качеството длъжник по изп. дело, подадена е срещу подлежащо на контрол изпълнително действие по чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК – насочване на изпълнението срещу имущество, което счита за несеквестрируемо и е постъпила в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК /оценката като част от описа е предявена на страните на 19.02.2021 г., а жалбата е подадена по пощата на 2.03.2021 г./. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 444, т.7 ГПК, изпълнението не може да бъде насочено по отношение жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които живее заедно, нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът живее в него. Тук следва да се отбележи обаче, че в случая се касае за принудително изпълнение върху имот след успешно провеждане на конститутивен иск по чл. 135 33Д, предявен от вискателя против длъжницата Д. Ц. Г. и приобретателя на имота Е. Й. Г.. С влязлото в сила съдебно решение по гр. д. № 187/2017 г. на ОС Русе е обявена относителната недействителност спрямо кредитора-настоящ вискател на сделката на разпореждане с процесния имот, извършена между жалбоподателката Д. Г. и Е. Г., поради което е допустимо насочване на изпълнението върху него. Този извод следва от предназначението на Павловия иск – потестативното право на кредитора по чл. 135 33Д има обезпечителен характер, доколкото обявяването на относителната недействителност цели "запазването" на имущественото право, предмет на увреждащото действие или сделка в патримониума на длъжника, а оттам и възможността кредиторът да насочи принудително изпълнение върху него и да се удовлетвори от стойността му. С уважаването на иска по чл. 135 33Д и обявяване на относителна недействителност на сделката се възстановява в отношенията между кредитора и длъжника имущественото състояние на длъжника по времето на възникване на задължението, когато имуществото, предмет на разпореждането е било притежавано от него. Обявената относителна недействителност няма вещни последици, т. е. имотът - предмет на увреждащата сделка не се реституира в патримониума на длъжника. Това имущество се счита за имущество на длъжника само в отношенията му с кредитора-ищец по иска по чл. 135 33Д, т. е. обявената относителната недействителност ползва само кредитора, предявил Павловия иск и

само до размера на неговото вземане. За останалите кредитори на същия длъжник, както и за страните по увреждащата сделка и за третите лица, същата е действителна и те не се ползват от обявената недействителност. С оглед изложеното, се налага извода, че единствено вискателят, провел успешно иска по чл. 135 ЗЗД, може да насочи принудително изпълнение срещу имота, предмет на увреждащата сделка и след реализиране на публичната продажба да се удовлетвори от сумата, получена от продажбата до размера на своето вземане (чл. 135, ал.4 ЗЗД). В този смисъл, в резултат на разпоредбата, което е било обявено за относително недействително от съда, по отношение на вискателя „Банка ДСК“ АД е отпаднала несеквеструемостта спрямо имота, с който длъжницата Д.Г. се е разпоредила във вреда на кредитора. Ето защо, в случая не е налице хипотезата на чл. 444, т.7 ГПК и длъжникът не може да противопостави възражения за несеквеструемост на имота, тъй като в следствие на сделката несеквеструемостта на този имот е отпаднала и жалбоподателят сам се е лишил от законовата защита по чл. 444 ГПК. В съдебната практика последователно е прието, че след като длъжникът се е разпоредил със свое право, по отношение на което процесуалния закон му предоставя гаранцията по чл. 444 ГПК, то същият сам е преценил, че това право не е сред необходимите за оцеляването му, поради което не може да се ползва от тази законова защита. С успешно провеждане на иска по чл. 135 ЗЗД и "връщането" на имуществото в патримониума на длъжника се увеличава обезпечението на кредитора му (в случая настоящия вискател), който може да насочи изпълнението спрямо върнатото благо, без длъжникът да може да противопостави възражение за несеквеструемостта му. В този смисъл е практиката на ВКС, изразена в Решение № 456/26.05.2010 г. по гр.д.№ 1294/2009 г. на ВКС, IV г.о.; Решение № 357/11.05.2010 г. по гр.д.№ 100/2010 г. на ВКС, IV г.о. и др. Следователно, в случая не е налице хипотезата на чл. 444, т.7 ГПК и ЧСИ И. Х. законосъобразно е насочил изпълнението към имот – СОС с идентификатор № 63427.2.615.1.26 по КККР на гр. Русе, поради което наведените в тази връзка от длъжника възражения са неоснователни.

Предвид горното, съдът намира, че оспорените действия на ЧСИ И. Х. по насочване на изпълнението върху имущество на длъжницата Д.Г. не касаят нейно несеквеструемо имущество по смисъла на чл. 444, т.7 ГПК, същите са правилни и законосъобразни, поради което жалбата против тях следва да се остави без уважение

Мотивиран така, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 3361/04.03.2021 г. на Д. Ц. Г. от гр. Русе против действия по изп. дело № 20178320400498 на ЧСИ Ив. Х., рег. № 832 на

КЧСИ, изразяващи се в насочване на принудителното изпълнение против несеквестрируемо имущество – извършване на опис на самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 63427.2.615.1.26 по КККР на гр. Русе, находящ се в ***** като **неоснователна.**

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____